

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Prea multă domnie

Am ajuns să ne plângem de prea multă domnie. Niciodată satele noastre n'au fost pline de atâtea „negrețe” ca acum. Și asta n'ar fi nici un rău dacă negrețele, adică „nădrăgarii”, nu s'ar socoti mai presus decât frații și părinții lor rămași la cămașa albă și la cioareci. N'ar fi nici o primejdie pentru neamul nostru dacă purtătorii de haine „nemțești”, atâta timp cât nu pot să-și găsească o pită la oraș, ar căuta să fie de ajutor familiilor lor, rămânând prieteni cu plugul, cu furca și cu sapa, ajutând și dâșii la arat, la fân și la săpat, ca măcar să-și plătească mâncarea și hainele pe cari le poartă.

Inșă, durere, nu pretutindeni este așa. Ni s'a plâns de curând, la redacție, un țaran cinstit și cuminte:

— Am și eu, domnule redactor, un băiat școlit care a isprăvit de vre-o doi ani liceul și mi-a adus „bacalaureatul”. Dar cum, în criza de astăzi, n'am avut prindere să-l mai trimit și la „universitate”, a rămas acasă, în familie. Tot așa are și un vecin al nostru, un țângălău de băiat, absolvent de școala normală. Iar acesta, fiind prea mulți învățători în țară, n'a putut răzbi la nici o școală și e „șomer”, ca și băiatul meu, pe ulițele satului. Și mai sunt și alții ca ei. Stau ziuca toată cu mâinile în sân, se plimbă, mănâncă bine și își leagă într'una „cravățile” la oglindă. La plug și la sapă nu-i putem folosi, că ei se socotesc „domni” și spun că nu le șade bine să iasă în câmp la lucru. Nu-i îngăduie „demnitatea”. Inșă la tocană ei culeg bucățile celea mai bune, că așa se cade la „domni”. Vremea trece și ei bat ulițele satului, în ciuda și spre necazul surorilor și fraților rămași în haine țărănești, la plug. Acum vă întreb eu, domnule redactor, ce să facem noi cu acești domnișori, cari nu mai sunt nici săteni nici orașele nu-i mai pot primi?

Grea și gingașă întrebare. Aici n'am putea răspunde mai bine, decât amintind obiceiurile din America, unde tinerii cu carte simt că este o mare rușine să mai trăiască pe capetele părinților, după ce le-au crescut odată aripile și au un strop de judecată și brațe sănătoase. În America tinerii sunt sprinteni și neodihniți ca argintul viu. Se apucă de orice. Se fac la caz de nevoie chelneri, vând jurnale, ață, bretele, și peste

10—15 ani o sfârșesc milionari. În orice caz nu așteaptă mura în gură și oficii dela stat, ca la noi.

Noi nu vrem să umilim pe tinerii noștri cu carte de prin comune, cărora soarta mașteră nu le-a putut da încă o pâine de traiu. Ci am dori să-i îndemnăm, să nu rămâie povară pe grumazii părinților și ai fraților, ci, dacă altceva nu pot face, până la zile mai bune să nu le fie rușine de meseria nobilă a sătenilor noștri. Romanii cei vechi, strabunii noștri, au avut consuli cari au ținut de coarnele plugului. Despre Ion I. C. Brătianu am auzit, că nu-i era rușine, când se afla vara la moșia Florica, să ajute însuși la mulșul vacilor!

„Domnia” trebuie înțeleasă altfel, decum o concep unii dintre tinerii noștri, șomeri ai cărții. Orice muncă este nobilă și întăritoare. Iar a munci pentru tine și pentru ai tăi este fală și nobleță. Pe deasupra și un „sport” care mărește dragostea de viață și încrederea în puterile proprii!

I. Târnava

Dela Despărțământul Blaj al „Astrei”

D. Alexandru Lupeanu, președintele despărțământului Blaj al „Astrei”, a primit dela Comitetul Central din Sibiu, cu Nr. 1831 din 6 Iulie 1933, următoarea scrisoare pe care o publicăm spre mulțumirea acelor cari au binevoit să ne ajute în apostolia culturală a acestui despărțământ. Primească și din parte noastră a comitetului din Blaj, celea mai călduroase mulțumiri!

Domnule Președinte, Comitetul central al instituției noastre, întrunit în ședința din 1 Iulie l. c., a luat act cu vie satisfacție și adâncă recunoștință de frumosul raport asupra activității despărțământului de sub conducerea D. Voastră în anul de gestiune 1932/33.

Acest raport va fi utilizat la compunerea dării de seamă a comitetului central către adunarea generală din anul acesta, care se va ține în zilele de 8, 9 și 10 Septembrie a. c. în Brașov.

Rugându-Vă să binevoști a exprima, în numele comitetului central, tuturor acelor cari V-au dat concursul la frumoasele rezultate ale acestei activități culturale, cele mai vii mulțumiri pentru munca desinteresată depusă în slujba culturii poporului nostru, primiți asigurarea deosebitei noastre stime și considerațiuni. — ss. D. Moga vicepreședinte, ss. I. Moraru, p. secretar.

Iniințați biblioteci populare la sate

În vremurile vechi nu erau cărți tipărite. Învățătura se răspândea cu graiul viu, sau prin scrisoare. Insuși Domnul Nostru Isus Hristos a învățat predicând, nu citind din cărți. Cărțile scrise cu mâna erau foarte scumpe și rare și nu puteau ajunge decât în mâna celor bogați. După ce Guttemberg a inventat tiparul în 1400, a început să se răspândească cartea tipărită. Multiplicarea (înmulțirea) cărților fiind mai lesnicioasă prin tipar, învățătura a pătruns mai ușor și în societatea oamenilor săraci, căci cărțile tipărite erau mai ieftine decât cele scrise cu mâna.

Astăzi cartea tipărită poate ajunge și în mâna celui mai sărac om. Învățătura nu mai este un privilegiu sau drept numai al celor bogați, ea poate pătrunde și în bordeiul cel mai umil. Umblarea la școală este obligatorie pentru toți. Fiecare cetățean este liber să se bucure de roadele învățăturii.

Un popor nu poate fi fericit dacă nu e cult, nu e învățat. De aceea statul cheltuiește multe milioane pentru plata profesorilor și a învățătorilor și pentru întreținerea școlilor în toate orașele și satele. Filozoful german Fichte a spus că poporul la care cartea va pătrunde până în cele mai ascunse colțuri ale țării va fi puternic și fericit, va fi neînvinș și invidiat de alte popoare.

Școala singură însă nu e de ajuns pentru a câștiga cunoștințe suficiente și pentru desăvârșirea cetățeanului conștios de drepturile și datoritiile sale. Copilul de țaran, după ce iasă din școală, nu mai cetește cărți sau gazete, și pe încetul uită și ce a învățat în școală. De aceea țaranul nu cunoaște mare folos din școală și nu-i dă mare importanță.

Pentru a face pe țaran să înțeleagă folosul cărții și după ieșirea din școală, ar fi bine ca sătenii mai luminați, în frunte cu preotul și învățătorul din sat, să iniințeze biblioteci cu cărți pentru popor, bine alese și potrivite pentru cultivarea mai departe a omului dela țară. Sărăcia, ignoranța (neștiința) și păcatele care bântuie la țară nu vor putea fi înlăturate, decât cu ajutorul cărții și a gazetei bune. Adevărata fericire nu o putem găsi decât în casa țaranului luminat. Munca țaranului învățat produce de 2 ori mai mult, decât a celui fără nici o știință de carte. Învățătura aduce bunăstare, bogăție.

Cum ar putea ajunge sătenii la cărți pentru bibliotecile lor din sat?

Ar putea cere cărți dela societățile culturale „Astra”, „Fundatia Carol I” etc. sau dela „Casa Școalelor”. În afară de aceasta, învățătorul dela școala din sat ar putea aranja cu elevii săi sărbări cu taxe mici de intrare, iar venitul acestor sărbări s'ar putea cheltui pentru procurarea de cărți și de ziare bune, cum e „Unirea Poporului”.

Ascultați glasul vremii, cei ce trăiți la sate, și deschideți biblioteci populare pentru săteni. Adunați-i pe țărani în sale de lectură, unde învățând lucruri bune și folositoare, s'ar pune stavilă pătimilor, vrajbei și curentelor care inveninează sufletul țaranului la sate.

E. Precup

Să nu clevetim!

Când după mărturisirea sf. Mateiu din sf. evanghelie a Duminecii VII. după Rusalii (9, 27—35), Isus a vindecat pe cei doi orbi, mulțimea s'a mirat zicând: „niciodată nu s'a arătat așa în Israel”, iar fariseii ziceau: „cu domnul dracilor scoate pe draci”.

Fariseii au clevetit atunci, cum așa de multe ori clevetim și noi, adevărat au spus despre Isus lucruri cari nu erau adevărate, că adevărat el ar avea legătură cu domnul dracilor. Clevetele sunt păcat mare, și încă cu trei tășuri, pentru că, după cum spune sf. Bernard, el face trei rîni cu o singură tăietură: rănește mai întâiu pe acela care clevetește prin păcatul pe care-l face; a doua oră îl rănește pe acela, a cărui onoare o vatămă, pentru că acela-și pierde bunul nume; a treia oră pe acela care ascultă cele spuse de clevetitor, fiindcă și a asculta cu plăcere clevetele altora despre alții este păcat.

Că ce rău mare-și face și-și celce clevetește, se vede așa de bine din istoria lui Aman și a lui Mardocheu din Vechiul Testament. Aman a fost pus, de către regele Assuer, mai mare peste curtea sa. Toată lumea îngemănă în fața lui, afară de evreul Mardocheu. Aman, jignit pentru aceasta, a mers la regele și l-a părțit pe Mardocheu că ar sfătui pe Evrei la revoluție. Atunci regele hotărîea toți Evreii să fie omorîți. Regina Ester, auzind despre porunca cea fără de milă a regelui, a mers la regele și l-a făcut să-și retragă porunca osânditoare. Iadată după aceea s'a prezentat și Aman propunând regelui să-l spânzure pe Mardocheu de o prăjină de 50 de coți de înălțime. Regele însă, în loc să asculte de sfatul lui Aman, îl îmbrăcă pe Mardocheu în haine regești și-i porunci lui Aman să i-se închine, iar apoi porunci să-l spânzure pe Aman de aceeaș prăjină pe care o pregătise el lui Mardocheu.

O întâmplare tot cam la fel ne povestește și marele poet german Friedrich Schiller, în poezia: „Drumul spre uzinele de fier”. Sfânta regină Elisabeta a Spaniei avea anume un servitor foarte credincios, care era pururea lângă ea. Servitorul regelui se uita cu ură la el și într-o zi, când se plimba cu regele pe lângă uzinele de fier, îl părțit pe servitorul reginei că trăiește în fărâdelegi cu ea, de aceea e așa de nedespărțit de ea. Regele s'a infuriat și, ajungând la uzine, a dat poruncă mai marelui uzinei ca să arunce în văpaie dimineța viitoare pe acela care va întreba mai întâiu dacă s'a îndeplinit porunca regelui. Dimineța apoi servitorul regelui a spus servitorului reginei să meargă la uzine și să întrebe dacă s'a îndeplinit porunca regelui. Servitorul, credincios cum era, a plecat, dar, trecând pe lângă o biserică, în care se slujea tocmai sf. liturghie, a intrat și a ascultat sfânta slujbă cu toată evlavie, ca de regulă. Servitorul regelui nu mai avea răbdare, a plecat imediat ca să vadă, ce s'a întâmplat, și a întrebat pe mai marele uzinei, dacă a îndeplinit porunca regelui. Atunci cei dela uzină l-au prins numai decât și l-au aruncat, oricât a protestat, în cuptorul cel groaznic. Servitorul cel credincios, pe când a venit să întreba dacă au îndeplinit porunca

regelui, a primit răspuns că da, au îndeplinit-o, înainte cu câteva minute. Auzind regele despre cele întâmplate, a recunoscut că de astă dată a lucrat degetul lui Dumnezeu și l-a cinstit bogat pe servitorul reginei.

Că apoi ce mari pagube aduce clevetitorul aceluia pe care-l clevetește, nu mai trebuie să o spun aici, toată lumea o știe și o cunoaște.

De aceea voi arăta aici mai bine, ce mare păcat fac aceia cari ascultă clevetele. Sf. Bernard spune: „Nu vreau să hotărîsc, cine este mai vinovat, clevetitorul sau celce-l ascultă. Deosebirea între aceștia doi este, că cel dintâiu are drac pe limbă, iar al doilea în urechi”. Sf. Francisc de Sales zice: „Păcatele cari se fac cu gândul îl păgubesc numai pe celce le face și numai Dumnezeu, pe care-l vatămă, le cunoaște. Păcatele limbei însă străbat mai departe, pentru că cuvântul spus străbate și la urechi străine, și astfel au înrăurintă și asupra sufletului deaproapelui pe care-l otrăvesc”. Sf. Ieronim ne arată și mai clar aceasta, zicând: „Celui ce nu vrea să asculte, aceluia foarte cu greu îi poți spune clevete. O săgeată aruncată în piatră, nu se oprește în ea ci de multeori sare înapoi la care a aruncat-o. Dacă nu-l ascuți bucuros pe clevetitor, se învață a nu mai cleveti”. Sf. Antonie Pustnicul obișnuia să le spună învățăceilor săi: „Precum a isgonit șarpele, prin cuvintele sale otrăvitoare pe Eva, din paradisul pământesc, asemenea nimicește și clevetitorul nu numai sufletul propriu ei și sufletele ascultătorilor săi”.

Închis și eu, cu cuvintele marelui scriitor al nostru Petru Maior din predica din această Duminecă: „De astăzi înainte dară, iubitorilor, să hotărîm ca să avem grijă numai de noi, să nu avem grijă de alții, de vreme ce Dumnezeu la judecată despre faptele noastre va să ecară seamă, nu pentru ale altora. Ce folosește să luăm seamă de faptele altora cu atâta grijă, când acelea îngreunează sufletul nostru! Ce folosește râului că umflându-se iasă pe deasupra țărmurilor din albia sa, spală țărmurile și murmurând duce toate stercurile, toate spurcăciunile, dacă el cu lucrul acela se spurcă pe sine, și rămâne noroios și urit?”

Părintele Iuliu

Preasfințitul Iuliu al Clujului-Gherlei

la Răstolțul deșert din jud Sălaj

Luni 26 Iunie a fost ziua cea mai fericită a acestei comune, care și-a primit pe preotul mare, pe preasfințitul Iuliu. Șase călăreți l-au luat în primire, îndată ce a ieșit din comuna Agrij. Pe poarta triumfală au fost scrise cuvintele: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Învățătorul Ioan Maxim a cântat cu corul „Înălțarea”, un imn anume compus pentru acest prilej. A vorbit apoi primarul comunei dl Mitrofan Ciupe și dăoara învățătoare Gheorghina Achim care-i predă un buchet de trandafiri. Le răspunde Preasfințitul, iar corul cântă: „La mulți ani”.

La ușa bisericii este întâmpinat de păr. Gheorghe Achim, înconjurat de un săbor de șase preoți. Se slujește apoi litia, după care Exelența Sa rostește o predică frumoasă. Urmează recepțiile la casa parohială, după care Exelența Sa vizitează, la casele lor, pe vre'o 3—4 credincioși din comună. Urmează o scurtă masă, după care „Dragostea noastră”, cum i-au zis oamenii din sat, pleacă în parohia învecinată, ca să propovăduiască cuvântul lui Dumnezeu. — *I. Maxim.*

Misiuni poporale și examen cu copiii în Țicmandru din jud. Târnava Mică

În zilele de 24 și 25 Iunie pâr. Gheorghe Simu, preot în Dumbrăvenii județului Târnava Mică, a ținut misiuni sfinte în parohia Țicmandru din același județ. A predicat dulce și frumos, la utrenie, liturghie, vecernie și paralis, atât Sâmbătă în 24 cât și Duminecă în 25 Iunie. Duminecă după vecernie s'a făcut procesiune la cimitir, unde s'au făcut rugăciuni pentru cei morți. După procesiune a urmat spovedania credincioșilor, până seara târziu. S'au mărturisit aproape toți credincioșii. Luni în 26 Iunie s'au împărțit apoi toți cei spovediți, în frunte cu dna preteasă Elisabeta Popa și dna învățătoareșă Maria Boeriu.

Dupa sf. liturghie a urmat examenul elevilor dela școala primară de stat. Elevii au răspuns foarte bine la toate întrebările, pentru care fapt i-se cuvine laudă tânărului învățător Ilie Pitea. La sfârșitul examenului pâr. Iuliu Popa din Țicmandru arată copiilor folosul școlii, mulțumește dlui învățător pentru munca din anul acesta și mulțumește apostolului Țicmandrului, vrednicului și harnicului învățător pensionar Ioan Boeriu, pentru munca depusă vreme de 31 ani, până la începutul acestui an școlar, în acea parohie. Pâr. Gh. Simu aseamăna pe tânărul învățător cu soarele care răsare, iar pe cel pensionat cu soarele care apune. După aceea s'au împărțit premii la copii.

O frumoasă serbare culturală

în comuna Bănișor din Sălaj

Duminecă, 2 Iulie în comuna Bănișor a fost o frumoasă și îndoită serbare culturală. Dl învățător Valeriu Vanca a dat un strălucit examen cu elevii săi, în care s'a văzut, ce este în stare să facă un învățător harnic, într-o comună cu oameni harnici și însuflețiți. Copiii au declamat mai multe poezii patriotice și au cântat mai multe cântări în cor. Elevii din clasa IV au predat dialogul „Negustorul și nerodul”, cei din cl. V dialogul „Bună înțelegere”, iar cei din cl. IV—VII piesa teatrală: „Țăranul boier”. Elevii și elevele cl. VI primare au jucat apoi jocuri naționale, sub conducerea dăoarei Eleonora Vicaș, cl. VI normală.

Pâr. Emil Lobonțiu din Cizer a arătat apoi ce este „Agru”-l și ce însemnătate are iară preotul local, pâr. Dioniziu Vicaș arată că „Agru”-l este cel mai bun leac împotriva relelor din lumea de astăzi. Urmează apoi înscrierea membrilor. Se înscriu peste 100 membrii ordinari, dintre cari președinte a fost ales dl Ioan Trușășu notarul comunei, vice-președinte învățătorul pensionar Ioan Șimon, secretar învățătorul diriginte Valeriu Vanca, casier plugarul Florin Cadar și bibliotecar primarul Ioan Baciu.

Credincioșii acestei parohii pot fi faloși cu conducătorii pe cari îi au, iară ei însuși îndestulți, pentru că în criza aceasta și-au zidit școală nouă.

„Ne trebuie o lege”. Cu acest titlu am publicat în Nr. 24 al gazetei noastre un articol, pe pagina primă. Preotul, despre care a fost vorba, ne scrie acuma că dl Măgurean G. Valeriu a fost rău informat, pentru că acel nelegiuți au fost doi soldați beți, cari de fapt bilele, ci numai au injurat, pentru care păcat au și fost dați afară din casă numai decât. Pe urmă, desbătându-se, au venit și și-au cerut iertare. Preotul i-a iertat, deși a fost decis să-i improcesueze. Toate acestea s'au întâmplat la 3 Ianuarie 1933.

Focul din pământ la Mediaș

Făclia uriașă care luminează noaptea ținuturile ardelenne — „Gazul metan“ a găsit o răsuflătoare și arde neconținut, băgând groază în locuitori
Insemnări luate la fața locului

În ziua de 13 Iulie, seara, aproape întreg Ardealul a fost băgat în mare groază de o vălvătaie cumplită de foc, care înroșise norii și se vedea amenințătoare și din celea mai mari depărtări. Aproape în fiecare sat și oraș oamenii au crezut că este un foc mare în comuna vecină și nu puțini au fost aceia cari au și alergat spre zăriștea vălvătăii, ea să ajute la stins.

În Blaj s'a crezut că arde marea comună Valea Lungă, ori Lunca. Locuitorii din Valea Lungă, la rândul lor, au crezut că arde comuna Lodroman. Sașii din Hususău au și scos pompele de apă, de multă vreme ruginite, și au luat-o la goană către Lodroman. Pompierii din Cluj au văzut și ei focul de către miazăzi-răsărit și au plecat spre Feleac, să stingă acolo. La Abrud oamenii au crezut că arde comuna Corna și au fugit într'acolo. La Râmnicul-Vâlcei în vechiul regat, un plutonier major care se găsea în patrulare în jurul orașului și crezând că arde într'o comună vecină, s'a tot luat după zare, până s'a trezit în vârful munților la Turnu-Roșu, de unde i-se părea că arde întreg Ardealul.

Un inginer sosit la Blaj dela Lupeni spune că focul se vede și de sub poalele Pârângului, tot atât de bine se vede și dela Timișoara.

Limbi de foc din pământ

La Blaj am știut curând că focul cel mare, care înroșește ceriul spre răsărit, este la o sondă de gaz metan de lângă Mediaș, dincolo de Copșa Mică, în dreapta drumului de fier spre București. Asemenea focuri au mai fost în Ardeal, la Șermășel pe Câmpie și la Șaroș în Târnavă Mică, însă nici odată atât de cumplit ca acum.

Mulți dintre cetitorii acestei foi se vor întreba, cu drept cuvânt: de unde limbi de foc din pământ? Ce gazuri ard acolo și de unde vin ele? Ori poate că și-a deschis iadul vre-un gătlej de răsuflătoare, să ne pedepsească pentru răutăți?

Pe sub pământul Ardealului nostru, în multe părți, la adâncimi de câte 300—900 metri, prin goluri lungi și încurcate, se află un gaz, un abur ciudat, foarte aprinzător, care se numește *gas metan*. Acest gaz fără culoare și cu prea puțin miros, răzbește uneori și până la suprafața pământului și se arată mai ales prin bălți și mocirle, pe cari le face să fiarbă, apa rămânând totuși rece. O asemenea baltă este la Basna. Mai sunt pe Câmpie pe la Șermăș și Șermășel. Răsuflările gazului, când nu dau în bălți și umbli copii cu figuri pe aproape, se aprind și ard ca niște făclii verzi, presărate pe câmp și pe văi. Acestea ușor se astupă și se sting.

De vre-o 20 de ani încoace, inginerii cei învățați, luând pildă dela Americani, au început să aflederească anume după gazul metan, cu ajutorul unor alcătuirii măestre numite sonde, prind gazul de sub pământ în niște țevi groase de fier și îl duc la fabrici, de poartă mașini cu el. Acest gaz îl duc prin țevi mai subțiri și în case, de luminează și încălzesc odăile. Așa este la Diciosânmărtin, la Mediaș, la Turda. Acolo orașenii se luminează cu gaz metan și tot cu gaz se încălzesc și fac mâncare. Gazul este bun că arde minuat și nu face fum, nici cenușă, însă rămâne pururea primejdios, căci dacă se scurge în

casă, ori în pivniță, și ia foc din negriș, aruncă palate în aer și serum face din oameni. Asemenea nenorociri s'au și întâmplat multe.

În apropiere de Mediaș se află sonde de gaz metan pe valea „Șomărt“, la Proștea Mare. Chiar aci s'a ivit și nenorocirea de acum, care a făcut atâta groază în Ardeal. La Șomărt sunt vre-o două sonde mai aproape, dintre cari una nouă de tot, făcută pentru încercări. Din această sondă cu nr. 5 a pornit toată prepestenia. Acolo au dat de gaz mult și se spune că nu l-au astupat destul de bine iar gazul având putere cumplită și-a găsit o ieșire din jos de sondă, într'un fund de părau, pe unde încă din 11 Iulie a început să izbucnească cu huet grozav și cu bolovani aruncați la înălțimi de sute de metri.

La început gazul acesta nu ardea ci numai făcea un șgomot cumplit, vestind pe oameni să se păzească și să fugă de prin prejuri, că tușește pământul și se pot întâmpla lucruri cumplite. . .

Așa s'a și întâmplat. În ziua de 13 Iulie, Joi spre seară, bolovanii aruncați din pământ au dat scantei, gazul s'a aprins și s'a ridicat peste întreg ținutul o limbă de foc, înaltă de 160 metri, și mai groasă decât un turn de biserică, prelingând norii și împrăștiind spaimă în toate părțile!

O pădure ce era în apropiere, s'a prefăcut în cenușe într'o clipă, iar sămănăturile de grâu, de ovăș și cucuruz au fost rase de pe fața pământului. În jurul gurii de foc, pământul e o vatră roșie, de care nu te poți apropia la 300—400 de metri.

Gazul arde cu putere turbată și face un șgomot ca de trenuri multe împiedecate, parecă-i capătul lumii.

Priveliștea la fața locului

A doua zi a focului, Vineri seara în 14 Iulie, am plecat și noi dela foaie, să vedem cu ochii noștri prăpădul. Când am trecut cu trenul de stația Micăsasa, dealurile din stânga și din dreapta au început să ne apară ca ninse, de-o lumină verzuie, parcă ar fi de pucioasă. Văzduhul se aprindea întreg pe-o clipă, apoi se stingea iarăși.

Când ne-am apropiat de Copșa Mică, pe sub dealurile luminate au început să apară și satele. Păreau cetăți moarte din povești, peste cari se târau bălauri mari cu spinările înflăcărate. Turnurile de biserică erau par'că stâlpi de jăratec, implantăți într'un ocean cu valuri încremenite. Gândeai că nu mai suntem în lumea noastră cunoscută, ci rătăcim în lumea galbină și mohorâtă, din basme. . .

Te cuprindeau fiorii la așa priveliștea! Toți călătorii trenului stăteau la geamuri, cu ochii pironiți afară, și nimenia nu scotea o vorbă. Nici pe Ceteriști nu-i mai auziai strigând ca de obicei, ei păreau și ei îngroziți de o noapte ca aceea.

La Copșa în gară, peste spinări de trenuri opăcite, am văzut deodată și fiacra cea cumplită a focului. Așa ceva a trebuit să fie și stâlpul de foc, ce s'a arătat Evreilor când au rătăcit cu Moise prin pusturile Arabiei!

La calea jumătate, între Copșa și Mediaș, spre dreapta, dealurile s'au dat fără veste la o parte și am putut vedea, în toată înălțimea ei grozavă, valea limbilor de foc. . .! Adevărat valea iadului. Încă din fuga trenului am văzut coastele arse, de dealuri, sămănăturile părjo-

lite, și copacul de flăcări jucăușe cari ating ceriul, luminând ținuturile până în munții Sibului și spre Făgăraș.

Trenul se oprește la Mediaș care pare și el aprins, deși se află la o depărtare de 9 kilometri dela foc. În turnul bisericii săsești vedem ceasul și cetim ora, ca la lumina zilei. Palatele celea mari sunt cu coperișele înroșite, par'că ar fi din jăratec. Se apropie de ora 12 din noapte și piața cea mare furnică de lume. Cete mari de orașeni pleacă spre foc, pe jos, cu trăsura și cu autobuse mari, încărcate.

Prindem și noi o mașină sprintenă și în 15 minute ne aflăm la gura văii cu pricina. Aici lume peste lume, ea la târg de țară. Unii merg spre gura de iad, alții via. Soșeaua e plină de automobile de pe la Sibiu, Cluj, Brașov, Aiud, Basna, Diciosânmărtin. Un Sas dela Mediaș a smuls o postată bună de cucuruz și a implantat o berdrie la crucea drumului. Dogoarea limbilor de foc se simte la cale de-o poștă și lumea încălzită se miră de cumplita arătare și bea bere. . .! Sasul destupă butoi după butoi și adapă noroadele, ca Antihrist în ziua de apoi. . .! Mare șodenis!

Luăm și noi calea Șomărtului și apucăm în sus pe vale, spre nește dealuri cu vii, cari sunt la stânga, față în față cu gătlejal flăcărilor. Ne împiedecăm la tot pasul de Sași și Săsoici din Mediaș, ieșiți și ei la priveștițe, și după vre-un kilometru jumătate de drum, ne găsim pe-o coastă cu vie, la 300 metri de bobotaie. Obrajii ne sunt broboane de sudoare și abia mai putem suferi dogoarea.

În față, peste nește coturi de pădure, din abizul unui părau prăpăstios, ies viind coloane răsucite de flăcări, cari bat în verde, în galben, în roșu, și se învăluie în petece negre de fum, apoi se sparg în spuza de stele încețuite de pe bolta ceriului. Deasupra focului, sus de tot, un norișor alb stăruie neconținut, ea o pasăre uriașă de argint, care așteaptă o pradă bogată. Iar valea toată e plină de huruit și de urlate răgușite, ea de bălauri înjunghiați.

Te cutremuri până în adâncul ființei tale de așa cumplire.

Însă spaima trece repede, căci alături, de vale, într'un lan de mazărice trei Români, numai în cămăși, cosese de svântă, ca'n crucea amiezii. Nu ne vine să credem. Ne uităm la ceas: e unu după miezul nopții. . .! Lângă noi, un Sas bărbos, ceva beamtăr bătrân, și-a scos „zeitungul“ (gazeta) din buzunar și cetește ca la el acasă, lângă „cafei“. Ciudată lume!

Când coborim la vale, din dealul viilor, găsim un jandarm tinăr care se pricește cu'n țigan, oprindu-l să nu cuteze a-și aprinde pipa.

— Păi de ce, mâncate-aș?

— Nu-i voie să aprinzi chibrit, mă bara-gladină, că se ațită foc sub noi!

— Păi ăla de colo (arătând spre stâlpul de foc din mijlocul văii) nu și-a aprins chibritul? Chibritul meu ce-i pe lângă ăla?

Jandarmul n'a mai intins vorbă cu țiganul, ei i-a tras un pat de pușcă în spate și l-a împins spre drumul de țară, să-și aprindă pipa la berăria lui Michel din gura văii.

Mai privim odată spre coloana cea cumplită de foc și vedem în jur, prin iarba părliță, ca niște cărduri de găște cu aripile de bobotaie. Sunt sute și mii de focurile mărunt, cari arată că gazurile din adâncul pământului au găsit și alte răsuflători, mai mici, pe cari iasă și s'au aprins și acestea dela „chibritul“ cel mare.

Găsim pe păzitorul viilor, care are căsuța aproape, pe-un umăr de deal. Întrebăm cum a fost cu focul și cu izbucnirea gazului?

— Eu nu știu ce să vă spun, oameni ai lui Dumnezeu. Atâta mai țin minte că Marți după amiază, am tot auzit mugind ea niște tauri pe sub pământ și se clătinau dealurile.

Iar spre seară am văzut că un plotog de pădure zboară în aer și s'a topit de nu l-am mai văzut. Unde s'o fi dus nu știu. Apoi am auzit cum sbureau pietri cât masa din fundul păraului. Și apoi a doua, ori a treia zi spre seară, a ieșit limba de foc; părea că se aprinde lumea! Eu am fugit în căsuța mea, mi-am luat straița și am coborât în sat. Incolo nu mai știu nimica. Întrebați pe domnii ingineri!

Am întrebat și pe un domn inginer dela societatea de gaz și ne-a spus că asemenea focuri se sting foarte greu și, dacă nu ajută pământul, el însuși, pot să treacă săptămâni, ba chiar și luni, până se stinge focul. Inginerii se trudesă să toarne un fel de noroiu și cement prin gâtisjurile deschise ale pământului și poate să se stingă. Până acum au turnat vre-o 12 vagoane și mai toarnă vre-o 7. Însă stingerea ține mult, că-i mare dogoarea la foc. Iar noroiul îl toarnă nu unde arde, ci prin fântâna sondei, ca deacolo să se astupe răsuflătorile gazului.

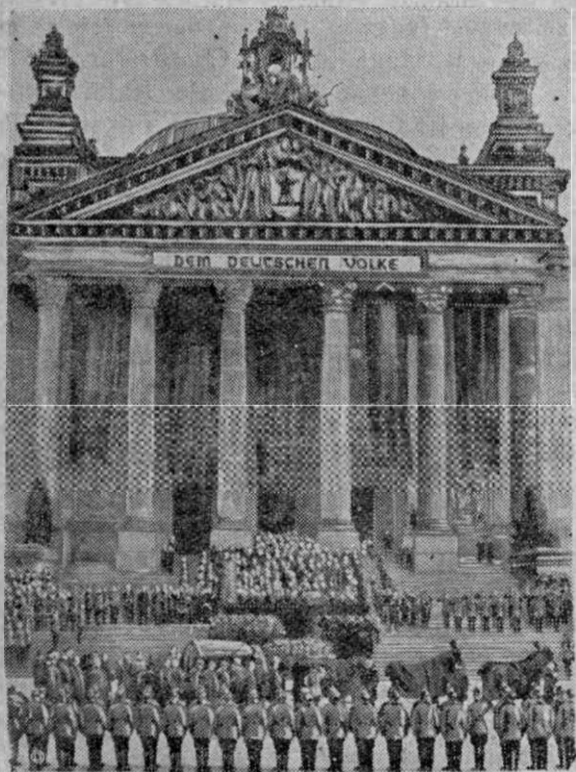
Deocamdată în fiecare zi ard la un milion de metri cubi de gaz, ceea ce este o pagubă foarte mare. Pagube de multe milioane au avut și proprietarii de locuri din valea Șomârt, cărora li-s'au părjolit sămănăturile, viile și grădinile. Aceștia însă vor fi despăgubiți pe deplin.

Aflăm că în valea cu flăcări, în fiecare zi și noapte vin oamenii cu sutele și cu miile din întreg Ardealul, ba și din țările vecine, ca să vadă focul din pământ dela Mediaș, care luminează până la depărtări nebănuite. Sasul Michel, cel cu berăria, și-a găsit un concurent: a patra zi s'a mai deschis o cărciumă lângă foc, care, pe lângă bere și spritere cu sifon, a adus și o bandă, o musică de alături, ca să fie petrecania deplină. Lângă stălpul de foc bea lumea și cântă bănzile.

Te pomenești că vine un al treilea și deschide și o sală de dansuri, alături de marele „chibrit“ aprins, care bate la porțile cerului!

A. Melin

Un mare prohod

Acest chip al nostru înfățișează prohodul unui deputat din Germania, săvârșit, în fața parlamentului german, cu mare paradă militară.

Ce mai este nou în politică

DI Madgearu și prețul grâului

D. ministru de finanțe care plecase dela Londra spre țară, s'a reîntors din drum (dela Paris) din nou în capitala Angliei. Dsa a mai dus tratative în chestiunea reglementării datoriilor externe.

O altă chestiune care s'a desbătut la Londra a fost cea privitoare la repartizarea (împărțirea) exportului de grâu. S'a și făcut o înțelegere între țările Dunărene și Polonia de o parte și între cele 4 mari țări exportatoare de grâu din afară de Europa (Canada, Statele Unite, Argentina și Australia) de altă parte. S'a stabilit, care țară cât poate să vândă în străinătate. Prin aceasta se sperează ca prețul grâului să se urce, mai ales după ce se vor înțelege și cu țările importătoare (cumpărătoare) de grâu.

Serbările dela Sibiu

Sibiul a avut parte în timpul din urmă de serbări. După Duminecă a trecut săptămâna a fost sărbătorită în prezența dlui ministru D. Gusti, împlinirea a o sută de ani dela nașterea marelui bărbat Visarion Roman, întemeietorul băncii Albina, în Dumineca trecută s'a desvelit în Piața Unirii bustul poetului Gheorghe Coșbuc, fiind de față și dnii ministru D. R. Ioanițescu, Voicu Nițescu și V. V. Tilea. În afară de d. Nițescu, care a vorbit în numele guvernului, s'au rostit numeroase cuvântări, preamărind amintirea poetului țărănimii, care în tinerețele sale a scris mult în „foița“ ziarului „Tribuna“ dela Sibiu.

Unificarea legislativă

D. ministru al justiției, Mihai Popovici, și-a pus în gând să pună capăt stării de până acum, ca dreptatea să se împartă de către judecători după patru feliuri de legi (românești, ungurești, rusești și austriace). De aceea Dsa a numit 5 comisii alcătuite din avocați și judecători de seamă, cari să unească cele patru feliuri de coduri (legiuri judecătorești), făcând unul singur pentru întreaga țară. Comisiunile au lucrat 3 luni de zile, alegând din fiecare cod ceea ce li-s'a părut mai bun. Acum lucrările au fost terminate și se așteaptă numai deschiderea parlamentului ca să fie votate și să li-se dea putere de lege. Cam târziu abia, după 15 ani dela România Mare, se vine cu această unificare legislativă, care ar fi trebuit făcută în primii ani după unire, dar mai bine târziu decât niciodată.

Prelungirea prieteniei cu Italia

Noul nostru ministru la Roma, d. Lugosiănu, de curând a fost primit în audiență de d. Mussolini. Cu acest prilej s'a ajuns la înțelegere ca tratatul nostru de prietenie cu Italia, care expira în 18 Iulie a. c., să se prelungească pe încă 6 luni.

Conferența dela Londra pe sfârșite

Biroul conferinței dela Londra a cerut tuturor comisiunilor și subcomisiunilor să-și isprăvească lucrările până la 25 Iulie, ca la 27 Iulie conferența să-și poată ține ședința sa de închidere. E vorba ca la toamnă, în Octomvrie, să fie convocată din nou, pentru a continua lucrul început. Numai de ar fi mai norocoasă decât până acum.

Iscălirea pactului dela Roma

Pactul celor 4 mari puteri din apusul Europei, care a făcut atâta vâlvă înainte cu o lună două, abia acum a ajuns să fie iscălit. Amânarea s'a produs din cauza Germaniei, fiindcă dlui Hitler nu-i prea vine pe plac un pact care nu cuprinde gândurile de revizuire. Dar după ce s'a iscălit pactul dela Londra între Rusia și vecinele sale, a socotit și Germania că încă nu e timpul să se gândească la război și revizuire. Iscălirea s'a făcut la Roma, în ziua de 15 Iulie. Ambasadorul Franței la Roma, d. de Jouvenel a arătat însemnătatea pactului, care restabilește prietenia între Franța și Italia, și a spus că prin acest pact se deschide o perioadă de zece ani de pace, pe care cele patru mari puteri o garantează Europei sub răspunderea lor comună.

Alte pacte de neagresiune

Ziarele vorbesc despre un pact de neagresiune care ar fi vorba să se încheie între Italia și Rusia Sovietică. Un alt pact ar fi vorba să-l încheie România cu țările din Peninsula Balcanică. Propunerea a făcut-o d. Titulescu, și frunțașii vieții politice din Bulgaria au și început să desbată această propunere.

De asemenea se svonește despre un pact între Italia și Mica Înțelegere, și despre unul dintre Ungaria, Austria și Mica Înțelegere.

Așa e roata lumii. După amenințările războinice din primăvară, acum nu se mai vorbește decât despre pacte de neagresiune. Dar pentru aceea nu trebuie să ne lăsăm amăgiți. Vom avea pace din partea dușmanilor noștri numai dacă vom fi tari și temuți.

Dr. Coriolan Suetu

În Italia a plouat pescuți. În orașelul italian Porto Viro de pe țărmurile Mării Adriatice a plouat săptămâna trecută, după o furtună groaznică amestecată cu grindină, pescuți. Cum se explică acest lucru curios? Așa că furtuna cea groaznică și vântul a ridicat, asemenea unei pâlnii (tolcer), apa mării, dimpreună cu pescuții, din mare și apoi l-a scăpat, în formă de ploale, asupra orașelului. Oamenii au rămas îngroziiți și au tâlcuit în felurite forme întâmplarea aceasta rară și fără pereche.

Logodnă. Dșoara învățătoare Lidia M. Axente din Blaj s'a logodit cu dl Valeriu Stoian absolvent al Academiei Teologice din Blaj de obârșie din Ghijasa de sus. Felicitările noastre!

O izbândă a voinții. Dșoara Hellen Keller s'a născut la 27 Iunie 1880, în orașul Alabama din America, oarbă, surdă și mută. Cu toate acestea ea a învățat a scrie, a citi și a vorbi la perfecție, nu numai englezește, ci și franțuzește și nemțește, adică în trei limbi. Mai mult, ea a scris chiar și mai multe cărți, între altele una în care descrie Scoția, și încă atât de bine, încât nimenea care a citit-o nu ar crede că scriitoarea acelei cărți este oarbă. Această fată a dovedit lumii înțelegi ce este în stare să facă o fată care are voință tare ca fierul.

Drum de oțel. Ministerul lucrărilor publice din Polonia a hotărât să facă un drum de oțel între orașele Katowice și Krolewska, ca să se vadă, dacă aceste drumuri corespund ori ba. Asemenea încercări se fac și în Cehoslovacia.

Sfinți și fericiți noul. Se știe că numai sf. Părinte dela Roma are dreptul de a-l declara pe cineva fericit ori sfânt. La 21 Mai 1933 a declarat sfânt pe călugărul ierusalimite Iosif Maria Pignatelli, născut la 1737 ca feciorul principelui Antonie Pignatelli și intrat în ordul călugăresc al ierusalimitelor la 1753. A murit la 1811 în faimă de sfânt, iar procesul de beatificare (declarație de fericit) l-a început încă Papa Gregoriu XVI. La 28 Mai a fost declarată fericită franceza Catarina Labouré, născută la 1806 în congregația surorilor misericordiene (miloase) ale sfântului Vincențiu de Paula. După ce i-se arătase Preacurata de trei ori, ea muri, la anul 1876, în faimă de sfântă. Ea a fost declarată de fericită, fiindcă a vindecat, prin atingerea de osemintele ei, doi bolnavi fără de nădejde. În ziua de Rusali Preafericit Părintele nostru Papa Pius XI. a declarat de sfânt pe fericitul Andrei Hubert Fournet, întemeietorul congregației surorilor de Sfânta Cruce numite după sf. Andrei. Noul sfânt a fost declarat fericit la 1926 de Papa Pius XI. și s'a născut la 1752 în orașelul francez Maillé. A fost preot în satul său de naștere. A murit la 1834 ca vicar general episcopesc la Poitiers.

Cu cetera putem alunga lupi. În grădina botanică din Londra s'a făcut săptămânile trecute o încercare interesantă. În dosul cușculei, în care se află lupii, un îmblânzitor de animale a început să cânte din ceteră, când lupii au început a urla și a arăta o frică grozavă, fugând încoace și încolo prin cușculi și sburlindu-și părul. Când apoi îmblânzitorul de animale a început să le cânte chiar în față, furia fiarelor a fost de nedescris. Semn că dacă ai în mână o ceteră sau o vioară, poți fi sigur că n'o să te atace lupul, ci o să te încunjure ca pe mama pădurii.

O nouă vindecare la Lourdes. Dna Ana Höfler, de 32 ani, soția unui negustor din Bavaria (Germania) suferea de ani de zile de o boală grea la beșică și la mațe, și mai avea și o boală de gât, așa că nu se mai putea nutri decât cu ajutorul medicilor pe partea dindărapt a trupului. S'a hotărât deci să plece la Lourdes, unde a sosit la 5 Iunie 1932, în tovărășia unei surori de caritate. Pe drum însă așa i-se făcu de rău, încât sora de caritate a rugat pe un

preot să-i dea deslegarea din urmă. Când, în ziua de 12 Iunie 1933, ea primi binecuvântarea cu sfântul trup și sânge al Domnului, simți deodată o foame nepotolită și începu a mânca, îndatăce a ajuns la cvartir, cu o poftă de lup, tot felul de mâncare. În câteva zile se întări de așa, încât nu mai avu lipsă de îngrijitoare.

Pedeapsă binevrednică. Un băiat din comuna Fahrenschotten (Germania) s'a hotărât să nimicească un cuib de buhe, dintr'un turn de biserică. Trei puși a și scos din cuib și i-a omorât și era pe cale să-i omoare și pe ceilalți, când deodată s'au năpustit asupra lui cele două buhe-părinți, l-au scos un ochiu și l-au bătut cu cloclul și cu aripile, și l-au sgăriat de așa, încât numai cu mare greu a scăpat de moarte, după ce a zăcut 5 săptămâni în spitalul din apropierea comunei.

Un copil mic cu barbă completă. O lucrătoare tânără din Paris a adus la clinică pe copilul ei nou născut care are păr lung și barbă completă și musteți chiar lungi, de-i ajung până-n brâu. Copilul încolo este deplin sănătos, suge bine și este vesel. Medicii cei vestiți au ținut sfat mare și au declarat că copilul este deplin sănătos, dar că are ceva neregulat la vreo ghindură (amigdală, ganglion, glandulă) pe care acuma o studiază acei doctori.

Frumoasa pildă din Crăciunelul de jos, jud. Târnava Mică. De o vreme încoace au dat mai multe boale între vitele cornute și necornute din comuna noastră. Credincioșii, dimpreună cu bătrânul lor preot Nicolae Lațiu, s'au hotărât să facă rugăciuni pentruca Dumnezeu să-i scape de primejdie. Aceste rugăciuni le-au făcut în ziua de 7 Iunie, când, aproape întreg satul, în frunte cu dnii învățători și cu toți cărturaril, au intrat în biserică și, după ce au ascultat utrenia și sfânta liturghie, s'a făcut sfințirea apei și a untului de lemn. Fiecare credincios a adus câte un pahar de apă la biserică, pe care sfințindu-l preotul, l-a dus acasă și și-a udat cu el vitele cornute și necornute. Pe urmă s'a citit și rugăciunea la toată litiia, în cursul căreia toți credincioșii au ingenunchiat. — *Mărculeț Vasile, cantor.*

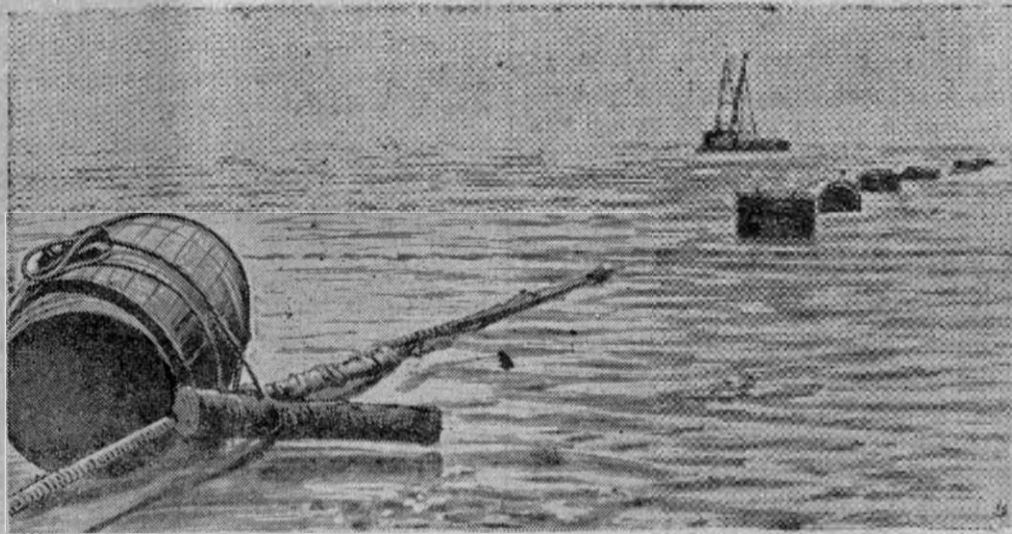
Fostul moștenitor al Austro-Ungariei Franz Ferdinand despre descompunerea monarhiei. Dl. Emil Selinger, publică în marea ziare vienez „Neues Wiener

Journal“ o convorbire pe care a avut-o Franz Ferdinand cu șeful statului major austro-ungar de pe acelea vremuri Konrad von Hötendorf: „Șoviniștii de Unguri, cari s'biară într'una împotriva Austriei și a armatei comune, mă fac furios... Nu-mi pasă, să-și mențină Ungurii toate drepturile lor, în schimb însă Românil, Slovaci și Rutenii să nu aibă nici un drept? Nici în parlament, nici în oficii?... În parlamentul maghiar cei 9 milioane de Unguri sunt reprezentați prin 300 deputați, cei 5 milioane Români, Slovaci și Ruteni laolaltă prin 5. Ca și când Ungurii ar fi singuri pe lume, și nu ar fi încunjuțați din aproape toate părțile de Slovaci, Ruteni și Români! Nu-i silesc oare Ungurii pe Slovaci, Ruteni și Români la cel mai puternic iredentism (o învățătură politică, în vârtutea căreia o națiune cere alipirea tuturor ținuturilor la acela, în care se vorbește aceeași limbă)? La un iredentism care nu dorește altceva decât cel mai apropiat războiu, ca să se alipească la celelalte state din jurul lor și să rupă în bucăți Ungaria cea de o mie de ani? Numai șoviniștii unguri sunt orbi și surzi. Este oare aceea o dușmănie față de Unguri, când eu vreau să eliberez aceea țară frumoasă și poporul ei mândru de cei ce nu au altceva de lucru decât să-l facă din zi în zi tot mai șovinist? Zădarnic se ocoșesc Ungurii, pentrucă în Ungaria locuiesc și acuma cel puțin încă pe atâtea naționalități câți Unguri. Și precum de aici înainte nici Germanii din Austria nu pot fi stăpânii naționalităților din Austria, așa nici Ungurii nu vor mai putea stăpâni multă vreme asupra națiunilor din Ungaria. Monarhia nu mai poate sta decât sub o singură condiție, dacă va duce și în deplinire ceea ce are de gând să-și înscrie ca deviză: drepturi egale pentru toți! — Ei bine Ungurii dorm și astăzi, și caută și acuma să restabilească vechea Ungarie! Paște murgule iarba verde!

Gaz metan

Pe câmpia Transilvaniei, ies în fiecare zi, în aer, 5,000,000 metri cubi, gaz metan, din care se prinde și se întrebuințează numai 5 procente. Aceste 5 procente, pun în lucru fabricile dela Mediaș, Dicioșanmărtin, Turda, Uioara și Târgu Mureș, deasemenea luminându-le. Ce ar fi dacă s'ar întrebuința tot?

Cablul dintre Europa și America

Ceice privesc acest chip, vor vedea o apă mare (Oceanul Atlantic), un vapor interesant, o funie groasă și mai multe buți. Ei bine această funie groasă nu este altceva decât sârma electrică dintre Europa și America, așezată pe fundul Oceanului Atlantic. Bine înțeles că drotul sau sârma aceasta nu este ca cea de pe marginea șoselelor noastre, ci învăluită în tot felul de materii care împiedecă străbaterea apei la sârma. În buțile acelea se pun tot felul de greutăți, ca să scufunde funia până la fundul mării, iară vaporul ce se vede are o mașinărie, cu care poate împinge butoaiile cât de jos. Atât de mult fiind de lucru cu așezarea Cablului (că așa se numește această funie) în fundul mării, nu e mirare că telegramele de aici în America sunt atât de scumpe.

Lucruri de laudă în Iernut

jud. Târnava Mică

În 26 Iunie s'a făcut la Iernut serbarea de fine (sfârșit) de an școlar. Întâi dna Valeria Butnariu, conducătoarea școlii de copii mici, a arătat ce se poate face cu acești copii, cari au declamat poezii, au jucat jocuri naționale și piese mici și drăguțe. A urmat apoi examenul școlii primare de stat, care s'a produs cu două poezii, au jucat jocuri naționale, trei cântece, coruri școlare, exerciții gimnastice și piesa morală „Ulciorul fermecat”.

Dl Dumitru Mărginean, directorul școlii și subrevizor școlar de control, a arătat apoi, într'o frumoasă vorbire, ce s'a lucrat la aceea școală cu trei învățători și un director, în cursul anului școlar.

Cooperativa școlară, condusă de dl învățător Gheorghe Roșca, a avut 30 membri și un capital de 343 Lei. Prin ea s'au cumpărat creioanele, caietele și cărțile de școală. A câștigat frumoasa sumă de 535 Lei, care s'a împărțit copiilor cari au lucrat pentru această cooperativă.

Casa de economie a școlii a fost condusă de dna L. Mărginean. S'au adunat cu totul 2550 Lei.

Biblioteca școlară, condusă de dl inv. I. Codău, a dat de citit 126 volume sâtenilor și 586 volume elevilor.

Corul de săteni și școlari, condus de dl inv. Gheorghe Roșca, a dat în cursul anului mai multe serbări.

„Astra” a ținut mai multe prelegeri populare prin dnii protopop I. Domșa, advocații dr. Boariu și dr. Muthu, judecător T. Szilághi, revizor școlar D. Mărginean și șeful gării P. Vilarău.

Iată o comună care a lucrat foarte mult și bine. Laudă conducătorilor ei!

Banii de hârtie de o mie lei vor fi schimbați

De multă vreme, Banca Națională a luat hotărârea să înlocuiască banii de hârtie de o mie lei. De aceea s'a ales o altă formă de hârtie de o mie lei, care încă în anul trecut a fost trimisă în străinătate, să se lucreze în lemn și de pe acest lemn să se poată tipări banii. Fiindcă lucrarea încă nu e gata, Banca Națională a hotărât să facă un fel de bani de hârtie de câte o mie lei cari să se folosească numai până va fi gata tipăriul ce se lucrează în străinătate. Acești bani vor fi în patru culori și culorile vor fi astfel mestecate încât falsificarea lor va fi foarte grea. Hârtia de lipsă pentru acești bani a și sosit din străinătate și la toamnă banii de acum de câte o mie lei vor fi scoși din învârtașă și înlocuiți cu cei noi.

Cum cunoaștem bumbacul, lâna, dintr'o stofă

Un mijloc ușor și tot deodată repede pentru a recunoaște din ce fel de fibră este făcută o stofă, este cu ajutorul flacărei unui chibrit. Dacă firul este de lână, va arde cu fum și miros greoiu, încârligându-se de vârf, rămânând cenușă. Firul de bumbac arde liniștit, fără fum, fără miros, nelăsând nici un serum.

Mătasa de viermi, arde cași lâna, la fel perii de orice animal. Mătasa artificială sau mătasa făcută din lemn, arde cași bumbacul, la fel cânepa, inul.

Unele fire, în flacăra nu ard, ei devin luminoase, aceste sunt așa zisele fire minerale, din care sunt făcute haimele pompierilor.

Cultivați trifoi și lucernă!

Auzim prin toate părțile și cetim prin toate ziarele că e criză agricolă. Este criză, deoarece plugarii noștri stau cu hambarele pline fără să-și poată vinde bucatele cu un preț omenos. Anul acesta grâul a avut un preț mai ridicat, din cauza ruginii, care a nimicit recoaltele aproape în întregime. Trebuie să se știe însă, că nu în toate țările a fost grâul atât de scump ca la noi. Astfel între 15—31 Iunie a. c. în America (la Buenos-Aires) un vagon de grâu a 10 000 kg. se plătea numai cu 23.800 lei, în timp ce la noi (la Galați) se plătea cu 67.800 lei, deci cu un preț de trei ori mai mare. Prețul acesta ridicat dela noi este trecător, se datorește numai recoltei slabe din anul trecut și taxelor mari de import dela frontieră, încât anul acesta dacă vom avea recolte mari de grâu, prețul lor va scădea încât un vagon se va plăti cu 20.000—30.000 lei dupăcum se plătește și în celelalte țări, încât nici munca câmpului nu este răsplătită.

Din cele de mai sus rezultă că numai cu cultivarea cerealelor nu mai merge, deci trebuie să cultivăm și alte plante cari sunt mai bine plătite pe piețele străine. Printre plantele cari sunt foarte căutate și bine plătite, vă amintesc trifoiul și lucerna.

Trebuie să cultivăm trifoiul și lucernă pentru sămânță, deoarece semințele acestea sunt printre cele mai bune din lumea întreagă, celelalte țări nu ne pot face concurență, încât piețele noastre sunt asigurate.

Conducătorii noștri, văzând că numai cu cultivarea cerealelor nu mai merge și știind cât sunt de căutate și de bine plătite semințele de trifoi și de lucernă, au înființat în centrele mai importante din Transilvania niște stațiuni de decuscutare, unde să se curățe aceste semințe de cuscută și de buruienii, deoarece în străinătate nu putem exporta decât semințe absolut curate. O astfel de stațiune s'a înființat și în orașul nostru.

În numărul trecut al acestei foi d. Emil Negruțiu, președintele Camerei Agricole a jud. Târnava-Mică, a publicat un articol prin care vă atrage atențiunea asupra stațiunii de decuscutare și în deosebi asupra Cooperativei Agricole care s'a înființat la Blaj, cu scopul ca să ajute pe cultivatorii de trifoi și de lucernă, pentruca să-și poată vinde cu preț cât mai ridicat semințele lor.

Iubiți agricultori, Cooperativa aceasta în interesul D-voastre a fost înființată, deci să aveți cea mai mare încredere în ea, căutați să vă înscrieți ca membrii, ținând seamă că numai uniți veți putea să câștigați prețuri mai bune și veți fi în stare să vă apărați drepturile. Inscrisura se face la notariatele comunale până în 15 August.

Reușita Cooperativei este asigurată prin contractul ce s'a încheiat cu casele importatoare din străinătate, cari se obligă să cumpere dela noi 30 vagoane (à 10.000 kg.) semințe de trifoi și de lucernă cu prețul pieții (bursa) (Hamburg) și prin concursul Onor. Minister al Agriculturii, care a binevoit să ne pună la dispoziție 400.000 Lei.

Cooperativa se obligă față de membrii ei ca să cumpere cu prețul pieții, orice cantitate

de semințe vor avea. Semințele cu ocazia cumpărării vor fi examinate la preluare și vor fi plătite imediat după procentul de puritate. Lucrul acesta suntem nevoiți să-l facem deoarece nu toate semințele sunt la fel de bune și de curate. Astfel se aduc spre vânzare sau spre curățire semințe cu o puritate de 95% și semințe cu o puritate de 25% ceace înseamnă că în 100 kg. semințe cu o puritate de 95% sunt 95 kg. semințe curate, în timp ce în 100 kg. semințe cu o puritate de 25% sunt numai 25 kg. semințe curate.

Cooperativa preia semințele și spre depozitare și anume dând un avans de 50% adică jumătate din prețul semințelor, obligându-se ca jumătatea cealaltă s'o plătească după vînderea semințelor în străinătate. Mijlocul acesta de vîndere și de cumpărare este cel mai bun, deoarece cultivatorul primește, de regulă, un preț mai bun.

Pentru curățirea semințelor s'au stabilit următoarele prețuri de fiecare kilogram:

Pentru cantități dela	Lei	Plugarimem- bri ai coo- perativei	plugari ne- membri	Comercianți
10— 200 kg.	3	3.30	3.60	
200— 500 "	2.90	3.20	3.50	
500— 1000 "	2.80	3.10	3.40	
1000— 5000 "	2.70	3.00	3.30	
5000— 10000 "	2.60	2.90	3.20	
10000 in sus	2.50	2.80	3.10	

Taxele acestea sunt stabilite pentru semințele cari n'au impurități peste 15%. Pentru semințele cu impurități peste 15% taxa se majorează cu 2% de fiecare % de impurități în plus, socotind ca bază cantitățile arătate mai sus. Taxele de curățire se pot plăti și prin semințe (vamă).

Avându-se în vedere că trifoiul și lucerna sunt printre puținele plante cari sunt foarte căutate și bine plătite vă îndemn, în interesul D-voastre, să cultivați aceste plante pe suprafețe din ce în ce mai mari și coasa a doua s'o lăsați pentru sămânță.

Trifoiul și lucerna, pe lângă marele avantaj că au o piață sigură de vânzare, mai au marele avantaj că culturile de trifoi și de lucernă îmbogățesc pământul în loc să-l sărăcească după cum fac celelalte plante cultivate. Astfel se explică, din ce cauză grânele semănate după aceste plante sunt atât de frumoase și de bogate. Plantele acestea dau cele mai bune și mai mari cantități de nutreț. Astfel în timp de un an putem recolta 2—6000 kg. nutreț uscat de pe un jugăr. Dar să presupunem că voim să obținem semințe, deci se cosesc numai odată, și că la coasa întâia am obținut numai 1000 kg. nutreț uscat și pe urmă au fost lăsate pentru semințe. De pe un jugăr putem să obținem 100—400 kg. semințe de trifoi sau de lucernă, dar noi să presupunem că obținem numai 10 kg. pe care o vindem cu 20 lei à kg., făcând un mic calcul, observăm că de pe un jugăr de pământ am obținut:

1000 kg. fân, à 1 leu kg.	1000 Lei
150 " semințe, à 20 lei kg.	3000 "
	4000 Lei

În total un venit de 4000 Lei. În schimb dacă cultivăm grâu și obținem 900 kg. semințe de pe jugăr socotind kg. cu 3 lei, observăm că abia obținem 2700 Lei. Cultivarea trifoiului și a lucernei ne asigură deci un plus de câștig de cel puțin 1300 Lei la jugăr față de a grâului.

Ținând seamă de toate acestea, Vă îndemn să cultivați trifoiul și lucerna pe suprafețe din ce în ce mai mari, căutând să înlocuiți și

ogoarele sterpe cu aceste plante, cari pe lângă că odihnesc și îmbogățesc pământul, mai dau și cantități mari de nutreț, cu cari puteți să țineți vite multe și bune, cu cari veți putea să lucrați pământul mai bine, pe lângă toate acestea veți obține semințe de tritoiu și de lucernă pe cari veți primi bani grei.

Victor Oros
inginer-agronom.

Rugina grâului în hotarele noastre

În anul trecut grâul a suferit foarte mult din cauza ruginii. În vara aceasta până la 1 Iulie lanurile de grâu încă n'au fost atacate. Câte pe un loc s'a ivit totuși așa numita *Rugina brună*, care e în legătură cu rugină din anul trecut. Această rugină suferă și frigul cel mai mare și se poate ivi de vreme. Grânele cari n'au răsărit în toamnă, sau grânele cari au fost seminate în primăvară au fost atacate puțin de această rugină. Totuși nu este așa de păgubitoare ca și *rugina galbenă* sau *rugina neagră*.

Rugina galbenă nu poate suferi gerul iernii, de aceea ea nici nu stă în legătură cu rugină din anul trecut. Semința ei a fost adusă de vânt de prin alte părți. La noi s'a ivit târziu, pe la sfârșitul lunii Iunie. A atacat grânele din câmpia dunăreană.

Fiindcă se ivește rar, mari pagube nu face. Dacă totuși a ajuns să se desvoalte bine și să atace spicul și boabele, pricinuește pagube destul de însemnate.

Rugina neagră s'a ivit tot pe la sfârșitul lunii Iunie și e foarte răspândită prin câmpia dunăreană. Ea a atacat paiul, frunzele și spicele grâului.

Rugina neagră de acum s'a format din sporii — semința — de rugină din anul trecut. Acești spori rabdă frig cât de mare și astăzi primăvară au încolțit pe tufele de drăcilă, de pe cari au trecut pe lanurile de grâu. Pentru ca sporii de rugină grâului să se prăpădească și să nu mai poată încolți în anul viitor e bine ca după seceria miriștele atacate de rugină să se ardă.

Ministerul de agricultură a și dat poruncă pentru aceasta și a cerut ca toate Camerele de agricultură să stea în ajutorul sâtenilor pentru ca să poată stărpi ori ce semință de rugină grâului din holde.

Liceul de fete gr.-cat. român din Blaj

Aviz școlar

Pentru părinții cari doresc să-și înscrie fiicele la Liceul de fete gr.-cat. român din Blaj

1. Înscrierea în liceu se face în baza unei cereri de înscriere, timbrată cu 11 Lei și 1 aviație. Acestea cereri se scriu de către părinți sau reprezentanții legali ai elevelor și se adresează Direcțiunii liceului.

Cererile de înscriere se prezintă personal sau se trimit prin poștă, între 25—31 August. În caz că se trimit prin poștă, se va alătura un plic adresat și timbrat gata, pentru răspuns. Cereri de înscriere trebuie să facă și părinții elevelor cari au mai frecventat la școala noastră.

Cererile de înscriere cari nu sunt prezentate la termen, nu vor fi luate în considerare. Tot asemenea nu vor fi luate în considerare cererile ce nu au toate documentele cerute de regulament și specificate mai jos.

Elevele cari cer pentru prima dată înscrierea în liceul nostru, vor alătura la cerere

următoarele acte (în original): a) *extras de naștere* dela matriculantul civil (primărie); b) *actul de botez* dela preot; c) *act de cetățenie*; d) *certificat de revaccinare*; e) *Certificatul de studii* dela școala unde au urmat în anul trecut. Elevele cari cer înscrierea în cl. I de liceu vor prezenta *Certificatul școlar* despre terminarea alor 4 clase primare, iar celea cari cer înscrierea în cl. II—VII, și vin la noi dela altă școală, vor prezenta *copia matricolă* a ultimei clase promovate. Elevele cari au urmat în anul trecut la liceul nostru, vor alătura la cerere numai *Avizul școlar* cu notele obținute la studii.

În clasa I a liceului vor fi înscrise numai elevele cari la 1 Septembrie a anului curent vor avea vârsta de cel puțin 10 ani împliniți și de cel mult 13 ani. Direcțiunea poate aproba o dispensă de maximum o jumătate de an.

Elevele cari cer primirea în cl. I vor face un *examen de admitere*, care se ține în localul școlii în ziua de 4 Septembrie. Examenul constă din probe scrise și orale la limba română și matematică din materiile cl. IV primară. La matematică numai lucrare scrisă. Taxa examenului este 50 Lei.

2. Tot între 25—31 August se vor trimite și cererile de înscriere ale *repetentelor* (plătind o taxă specială de 500 Lei); cererile de înscriere la *examenul de admitere în cl. V*, care se ține între 7—12 Septembrie, și cererile de înscriere la *bacalaureat*, sesiunea de toamnă, care începe la 25 Septembrie.

3. *Examenele de corigență* se țin în 14 Septembrie. Tot atunci dau examen și elevele, cari din cauză de boală, au fost silite să părăsească școala în trimestrul III al anului școlar precedent. Corigentele și elevele cari fac examene integrale își vor prezenta cererile de înscriere după terminarea examenelor.

4. *Examenele particulare* (susiunea Iunie—Septembrie) se țin între 5—7 Septembrie.

5. Pentru *înscrierea definitivă* părinții sau corespondenții lor autorizați se vor prezenta personal la școală, dimpreună cu elevele, în zilele de 14—15 Septembrie (localnicii în ziua de 13 Septembrie) și vor plăti la Direcțiune următoarele taxe:

a) *curs inferior cl. I—IV*: înscriere 300 Lei; taxa de construcție 200 Lei; frecvența 1500 Lei. Total 2000 Lei.

b) *curs superior I—VII*: înscriere 300 Lei; taxa de construcție 200 Lei; frecvența 1700 Lei. Total 2200 Lei.

Taxele de înscriere, construcție și jumătate din taxa de frecvență (didactru) se plătesc deodată, la înscriere. Dela taxele de înscriere și construcție nu se dau scutiri nimănui. Scutiri de didactru se dau după trimestrul I (în Februarie) și pot beneficia numai elevele cu media generală cel puțin *bine* și purtarea morală *foarte bună*. Rata II din didactru se plătește cel mai târziu până la 1 Februarie 1934.

Elevele de altă naționalitate plătesc taxe școlare speciale.

6. Pentru *primirea în internat* se face cerere specială, care se va adresa *Preavenratului Consistor Arhiepiscopesc în Blaj*, până la data de 20 August. Condițiunile de primire se publică separat. Primirea în internat este condiționată de primirea în școală.

7. Părinții sau tutorii elevelor nu pot angaja *cvartire în oraș* fără aprobarea Direcțiunii. Un tablou al gazdelor admise se va afișa pe tabla de publicațiuni a liceului.

8. *Cursurile* încep în dimineața zilei de 16 Septembrie, după invocarea Sf. Spirit.

Direcțiunea

Școala comercială sup. gr. cat. de fete. — Blaj

Condiții de primire

1. Primirea în oricare clasă a școlii se face numai în baza unei cereri de înscriere, timbrată cu 11 Lei și 1 Leu aviație, care se va adresa Direcțiunii până la 31 August. Cererea se va scrie de părinte, tutor sau corespondentul lor, cu arătarea profesiei și a locuinței. Se va alătura și un plic timbrat, cu adresa trimitătorului.

2. În cl. I a școlii se pot înscrie eleve cari au promovat 4 clase gimnaziale. Nu se vor admite eleve cari au promovat numai 3 clase în 1931—1932 și 1932—1933, precum nici acelea cari au rămas repetente în cl. IV de gimnaziu.

Absolventele școlilor comerciale elementare vor fi primite numai în baza unui examen de admitere, prevăzut în ordinul ministerial Nr. 93.544—1932.

În cazul că pentru cl. I se vor anunța mai mult ca 50 eleve, se va ținea un *examen de selecțiune*, după programa gimnaziului, la l. română, franceză și matematici.

3. În clasele II, III și IV se primesc eleve cari au promovat clasele precedente ale unei școli comerciale superioare.

4. Elevele cari cer înscrierea în cl. I, precum și acelea cari vin pentru întâia dată la noi, vor alătura la cererea de înscriere: a) *extras de naștere* (dela primărie); b) *certificat de botez*; c) *certificat de cetățenie*; d) *certificat de revaccinare*; e) *certificat școlar*.

Cererile cari nu vor intra la termen precum și acelea cari nu vor avea toate actele arătate mai sus, nu vor fi luate în considerare. Elevele cari au mai frecventat la școala noastră, vor alătura la cererea de înscriere numai *avizul școlar* din Iunie precedent.

5. *Examenele de corigență* se țin în ziua de 14 Septembrie, cu începere dela ora 9 dimineața. Tot atunci dau examen și elevele cari din cauză de boală au fost nevoite să părăsească școala în trimestrul III din anul școlar precedent.

6. Pentru *înscrierea definitivă*, elevele se vor prezenta, însoțite de părinți, în zilele de 14 și 15 Septembrie după masă, cu începere dela ora 3, și vor plăti la Direcțiune următoarele taxe:

Înscriere 300 Lei, construcție 200 Lei, frecvența 1500 Lei. Total 2000 Lei.

Taxele de înscriere, construcție și jumătate din taxa de frecvență (didactru) se plătesc deodată, la înscriere. Dela taxele de înscriere și construcție nu se dau scutiri nimănui. Scutiri de didactru se dau după trimestrul I (în Februarie) și pot beneficia numai elevele cu media generală cel puțin *bine* și purtarea morală *foarte bună*. Elevele de altă naționalitate plătesc taxe școlare speciale. Rata doua din didactru se plătește cel mai târziu până la 1 Februarie 1934.

7. Pentru primirea în *internat*, se face cerere specială, care se adresează *Preavenratului Consistor Arhiepiscopesc în Blaj* și se trimite până la 20 August. Amănunte se găsesc în prospectul internatului.

8. Părinții sau tutorii elevelor nu pot angaja *cvartire în oraș* pentru fiicele lor, fără aprobarea Direcțiunii.

9. *Cursurile* încep în ziua de 16 Septembrie dimineața, după invocarea Sf. Spirit.

Direcțiunea

Cetiți „UNIREA POPORULUI“

Școala comercială superioară gr.-catolică de băieți — Blaj

Nr. 541—1933

Condițiuni de primire

1. În clasa I. se pot înscrie elevii cari au terminat 4 (patru) clase gimnaziale sau cari au absolvat vreo școală comercială elementară, acești din urmă însă numai după ce vor fi supuși unui examen de admitere, scris și oral, după programa gimnaziului, conform ordinului ministerial Nr. 93,544—1932.

2. În clasele II., III. și IV. se pot înscrie elevii cari au promovat clasele precedente ale unei școli de comerț.

3. Înscrierea se face numai în baza unei cereri timbrate cu timbru fiscal de 11 Lei + 1 Leu timbru de aviație, care se va trimite la adresa direcțiunii cel mai târziu până la 31 August. Cererea o va face părintele sau tutorul, cu arătarea profesiei și a locuinței. Se va alătura și un plic adresat gata, pentru a i-se putea trimite răspunsul la vreme.

4. La cerere se va anexa: a) actul de naștere dela ofițerul stării civile, b) actul de botez dela parohia unde a fost botezat, c) certificatul școlar despre ultima clasă făcută, iar, în caz că un an n'a cercetat nici o școală, un atestat de moralitate dela primăria comunei în care a petrecut acel an, iscălit și de parohul respectiv, d) actul de cetățenie, e) certificatul de revaccinare. Părinții elevilor cari au studiat anul trecut la această școală vor menționa în cerere, cari acte se află la cancelaria școlii, cele ce lipsesc alăturându-le la cerere.

5. Examenele de corigență se țin în ziua de 14 Septembrie dimineața, la orele 9. Elevii corigenți își vor înainta direcțiunii o cerere timbrată legal, pentru a putea fi admiși, cel mult până la 31 August.

6. Taxele școlare sunt următoarele: 200 Lei taxă de înscriere; 300 Lei taxă de construcție, 100 Lei taxă pentru bibliotecă și anuar, 500 Lei taxă pentru mobilier și material didactic și 900 Lei taxă de frecvență. Afară de aceasta mai plătește apoi fiecare elev 50 Lei taxă pentru stricăciuni + 50 Lei taxă de excursie, total 2100 Lei. La înscriere se va plăti 1200 Lei, în Ianuarie 450, iară după Paști încă 450 Lei. Scutire nu se dă decât dela taxa de frecvență. Ceice sunt de altă naționalitate, plătesc taxă de frecvență dublă, așadară cu totul Lei 3000. Elevii repetenți, reinscriși în aceeași clasă, vor plăti o taxă de 500 Lei, iară cei corigenți câte 100 Lei pentru fiecare obiect de studiu la care vor fi examinați, conform ordinului ministerial Nr. 123,410 din 1931.

7. Elevii pot fi interni și externi. Ceice doresc să fie interni, vor face o cerere adresată Direcțiunii Școlii Normale gr. cat. de băieți din Blaj trimițându-o, pentru cruțarea cheltuelilor postale, acestei Direcțiuni, care apoi le va transpune adresatei. Taxa de întreținere în Internat este de Lei 7000, care se poate plăti în 3 rate anticipative, anume: 3000 Lei la înscriere, iară câte 2000 Lei după vacanța de Crăciun și de Paști. Elevii cari doresc să rămână externi, vor cere voie, din caz în caz, dela Direcțiune, la cari gazde să locuiască. Este în interesul pă-

rinților să-și înscrie băieții în Internat, unde sunt bine supraveghiați și hrăniți.

8. Conform ordinului ministerial Nr. 55,001 din 1933, în anul școlar viitor, *uniformele școlare sunt obligatorii*. Direcțiunea se va îngriji, să aducă, prin cooperativa școlii, materie cât mai bună și mai ieftină direct dela fabrică, precum și de confecționare prin croitori de încredere.

9. Cursurile încep în ziua de 16 Septembrie la orele 8 dimineața.

Blaj, la 20 Iulie 1933.

Direcțiunea.

Internatul „Vancean“ de băieți, Blaj

Nr. 71—33

Concurs

de primire la Internatul „Vancean“ de băieți

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 3537—1933, publică concurs de primire pe anul școlar 1933—1934 la Internatul Vancean de băieți, cu termenul de 15 August 1933, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxele pe anul școlar 1933—34, sunt următoarele:

- a) Taxa de înscriere 500 lei.
- b) „ „ „ pentru elevii noi 700 „
- c) „ „ întreținere 9000 „

Taxa de întreținere se va putea plăti în 3 rate și anume: la începutul anului școlar: 3000 lei, 3000 lei la 1 Ianuarie 1934, iar 3000 lei la 1 Aprilie 1934. În cazul când în decursul anului școlar prețurile s'ar urca simțitor față de cele curente, Consistorul își rezervă dreptul de a impune o suprataxă corespunzătoare.

2. Nici un elev nu se va putea instala la Internat la începutul anului școlar dacă nu va achita în ziua de primire rata I-a întregă. Rectoratul va putea îngădui o amânare de plată a ratelor a II-a și a III-a, până la 1 Februarie sau până la 1 Mai.

3. Fiecare rată trebuie plătită în întregime, chiar în cazul când elevul s'ar retrage sau ar fi eliminat în cursul trimestrului.

4. Trusoul necesar se compune din: 1 saltea (sac de pae) și 2 cearceafuri (lepedee) de pus pe saltea; 2 perne și 4 fețe de perne; 1 țol sau plapomă și 2 fețe de plapomă; 2 lepedee albe de geolgiu de mărime 180 × 140 cm. pentru acoperirea patului; 1 palton de iarnă; 2 rânduri de haine; 6 cămăși de zi, 3 cămăși de noapte; 6 ismene; 1 pereche pantaloni de baie de culoare închisă; 4 șervete de masă; 4 ștergare; 6 perechi de ciorapi; 10 batiste; 2 perechi de ghete bune; 1 pereche de pantofi de noapte; 1 inel pentru șervet; 1 perie de haine; 1 perie de cap; 1 pieptene; 2 perii de ghete. Pe toate rufe și vesmintele cari se dau la spălat se va coase numărul ce se va indica în rezoluția de primire. Elevii din anul trecut vor avea numărul vechiu.

5. Părinții sau tutorii elevilor se vor obliga în cererea de primire că vor împlini exact aceste condițiuni. Pentru toți elevii se va arăta în petiție: a) în care clasă liceală au să între ca elevi ordinari; b) dacă sunt corigenți sau repetenți; c) la care confesiune aparțin; d) situația socială a părinților: preoți, învățători, funcționari, agricultori, etc.

6. La cerere se va alătura și câte un plic timbrat (recomandat) purtând adresa exactă a petiționarului, pentru a se putea da răspuns de urgență.

7. Se vor acorda scutiri de întreținere elevilor gr. cat. merituoși, după propunerile On. Rectorat.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

8. Cererile se adresează Preaveneratului Consistor, dar se trimit de drept la Rectoratul Internatului.

Blaj, la 18 Iulie 1933.

I. E. Evrard
Rector.

Diul „Max“. Imnul ocazional nu-l putem publica, fiindcă acuma vara nu apărem, după cum vedeți, decât în 4 pagini. Cauza este nepăsarea abonaților cari nu ne plătesc abonamentele.

Redactor: IULIU MAIOR.

Anunț de căsătorie

Un văduv fără copii, în etate de 55 ani, om solid și devotat, comerciant în casa proprie fără datorii, caută o atare femeie fără copii și să fie trecută de 45 ani, să aibă ceva pământ, bani, sau pensie, fără datorii, să știe carte, civilizată, bună gospodină cu înclinări și moravuri bune, solidă și devotată.

Reflectantele să scrie și trimeată fotografia la Oficiul postal pentru „Candidatul“ 208 în Lupeni, jud. Hunedoara.

153 (3-3)

Președintele Tribunalului Târnava-Mică Dumbrăveni

Nr. Pres XVII. A. 7/1933

1933 Iulie 11

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că Dl Dr. Onoriu Cismaș, pe ziua de 1 Iulie 1933 și-a deschis biroul de notar public în Diciosânmărtin, Str. Fundată Nr. 1.

Președinte
INDESCIFRABILGrețier
INDESCIFRABIL

155 1-1

Moșie de vânzare

Casa de Păstrare din Săliște, proprietatea moșiei din Roșta de Secaș, (fostă a familiei Dobolyi), vinde această moșie comasată în jurul intravilanului, constând din peste 51 jug. arător, fânaș, luncă și 6 jug. vie, împreună cu supraedificatele și moara cu motor, prin concurență publică, cu oferte în scris închise, la 1 August 1933, în biroul notarului public din Săliște.

Formularele de oferte cu condițiunile speciale sunt depozitate la biroul Casei de Păstrare în Săliște, la Primăria comunei Roșta de Secaș și la instituttele de credit »Albina« în Sibiu și »Patria« în Blaj, de unde amatorii le pot ridica pentru întrebuintare.

Ofertele se primesc de către notarul public până la ora 11 a. m. a zilei de 1 August 1933.

156 1-1